

ਪਾਨ ੧ ਵਰਣਨ...

सात मुलाच्या आईचा ताल..

तुटल असून गेल सहा माहन आपण एकमकाना भट्टला नसल्याच तीने सांगितलं. त्यानंतर पोलिसांनी आपला मोर्चा पुन्हा प्रमोद राहात असलेल्या परिसरात वळवला. प्रमोदच्या घराच्या आसपासच्या लोकांकडे चौकशी केली पण त्या रात्री कोणी अज्ञात व्यक्ती परिसरात पाहिला नसल्याचं शेजारच्यांनी सांगितलं. पण शेजारच्या काही लोकांनी दिलेल्या एका मुद्द्यावर पोलिसांना वेगळाच संशय आला. घटनेच्या दिवशी प्रमोद झिने हा रात्री दारू पिऊन घरी आला होता. त्यानंतर तो घराच्या अंगणातच बाज टाकून झोपला. त्यांच्या घरात एक पाळिव श्वान होता. पण ज्या रात्री प्रमोदचा खून झाला त्या रात्री त्यांच्या श्वान भूकला नाही, अज्ञात व्यक्ती घराजवळ आला असता तर तो श्वान भूकला असता, अशी माहिती शेजारच्यांनी दिली. त्यामुळे प्रमोदची हत्या त्याच्या घरातल्यांनीच केली असल्याचं स्पष्ट झालं. घरात लहान मुलं आणि पत्नी होती. लहान मुलं बापाची हत्या करू शकत नाही, त्यामुळे पोलिसांनी प्रमोदची पत्नी आशा झिने हिला ताब्यात घेतलं. सुरुवातीला तीने आपण हा खून केला नसल्याचं सांगितलं. पण पोलिसी खाक्या दाखवताच तीने प्रमोदच्या हत्येची कबूली दिली. प्रमोद झिने आणि आशाचं २० वर्षांपूर्वी लग्न झालं. त्यांना सात मुलं आहेत. यात सहा मुली तर एक मुलगा आहे. आशा हिचं रेवगाव इथं राहणाऱ्या रुपेश शिंदे नावाच्या व्यक्तीशी सूत जुळलं होतं. रुपेश शिंदेला दोन मुली आणि एक मुलगा अशी तीन मुलं आहेत. रुपेश हा मोलमजुळीची कामं करतो. आशा आणि रुपेशच्या प्रेमात प्रमोद अडसर ठरत होता. त्यामुळे त्या दोघांनी मिळून प्रमोदचा काटा काढण्याचा कट रचला. घटनेच्या दिवसी सकाळी रुपेशने धारदार तलवार आणून आशा दिली होती. तीने ती घरात लपवून ठेवली. रात्री प्रमोदा कामावरून येतानाच पिऊन घरी आला. गरम होत असल्याने त्याने घराच्या अंगणात बाज टाकली आणि तिथेच झोपी गेला. दारूच्या नशेत असल्याने आशाचं काम आणखी सोप झालं होतं. प्रमोद झोपेत असतानाच आशाने तलवारीने त्याच्यावर वार केले. यात प्रमोदचा जागीच मृत्यू झाला. त्यानंतर आशाने त्याच्या हातातलं कडं, गळ्यातील चेन रुपेशला नेऊन दिली आणि पुन्हा घरी येऊन झोपली. सकाळी प्रमोदचा मृतदेह पाहून तीने आरडा ओरडा केला आणि पोलिसांत तक्रार दिली. पण तिचं हे नाटक फार काळ टिकू शकलं नाही. प्रमोदच्या हत्येप्रकरणी पोलिसांनी आरोपी आशा झिने आणि रुपेश शिंदेला अटक केली आहे. पण या अनैतिक संबंधात निष्पाप मुलांना मात्र नाहक शिक्षा भोगावी लागतेय. प्रमोद-आशा झिनेची सात मुलं आणि रुपेश शिंदेला अटक झाल्याने त्याची तीन अशी दहा मुलं आता उघड्यावर आली आहेत.

पश्चासाठा शिष्याकडून मयकर पाप...
वास्तव पटे आले द्याज्यात कोयद्याने वाप करून ह

तपासात पुढे आल. त्याच्यावर कायव्यान वार करून त्याच्या मृदंदेहाचे त्याच कोयत्याने ९ तुकडे केले आणि ते तुकडे रायबाबग जवळील कटकभावी येथील कुपनलिकेत टाकले असल्याची धक्कादायक माहिती मिळाली. देशात तसेच पाश्चिम महाराष्ट्र कर्नाटकात जैन समुदाय मोठया प्रमाणात असल्याने लहान मोठ्या शहरात गावात त्याची बस्ती आहे, तसेच आश्रम ही आहेत. कर्नाटकातील चिक्कोडी तालुक्यातील हिरेकुडी येथील डोंगरावर सुमारे १५ वर्षापूर्वी नंदी पर्वतावर जैन समजाचे आचार्य १०८ कामकुमार नंदी महाराज यांनी टप्पाटप्याने आपल्या अनुयांच्या सहकायांने आश्रमाची स्थापना केली. कालांतराने या आश्रमाची व्यापती वाढून येथे जैन धर्मातील श्रावक श्राविका भक्ती भावाने येथे येवून पुजा अर्चा करू लागले. या पिठाची मोठ्या प्रमाणात प्रसिद्धी झाल्याने येथे भाविकांचा ओघ ही वाढला. १०८ कामकुमार नंदी महाराज यांचे मुळे नाव भरमाप्पा भिमाप्पा उगार हे असून ते मुळचे अथणी तालुक्यातील खवटकोप्प येथील आहेत. त्यांना सात भाऊ आणि तीन बहिणी असा त्याचा परिवार आहे. त्याच्या तीन भावांचे निधन झाले असून उर्वरीत परिवार हा खवटकोप्प येथे आहे. १९६७ साली भरमाप्पा याचा जन्म झाला. ते शिक्षणात ही हुशार असल्याने त्यांनी बीई पदवीपर्यंतचे शिक्षण घेतले. त्यांनी गृहस्ताश्रमाची ओढ ही कमीच होती. त्याचे शिक्षण पुर्ण झाल्यावर त्यांनी विवाह केला नाही परिणामी त्यांना अध्यात्माची ओढ लागली. घरची परिस्थीती ही सधन असल्याने त्यांना कशाची ही कमतरता नव्हती. या अध्यात्माच्या ओढीतून त्यांनी अकलुज येथील कुंथीसागर महाराजकडून जैन धर्माची दिक्षा घेतली आणि ते अध्यात्मात कार्य करू लागले त्यांना कन्नड, हिंदी, इंग्रजी भाषा अवगत असल्याने अनेक धार्मिक ग्रंथाची आणि भक्तिगितांची रचना केली. तेथूनच ते जैन धर्माच्या प्रचारासाठी आणि प्रसारासाठी फिरू लागले. गावोगावी फिरून ते धर्म प्रसार करीत असताना त्यांनी आपले शिष्यगण ही वाढविले. ते धर्म प्रसारासाठी दिल्ली, डेहादून, हिमालय येथे ही जावून आले. जैन धर्मियात चारुमासाला जास्त महत्व असल्याने ते साजरा करीत होते. चारुमासासाठी ते मुंबईला ही जावून आले. त्यांनंतर त्यांनी सन २०१० साली चिक्कोडी जवळील हिरेकुडी येथे नंदी पर्वत नावांने आश्रम सुरू करून येथे ते आपल्या श्रावक श्राविकांना रोज आपल्या श्रवण वाणीने भक्ती रसात गुंतवून ठेवू लागले. त्याचे रसाळ श्रवण ऐकण्यासाठी महाराष्ट्र कर्नाटकातून लोक येवू लागले. परिणामी त्याचे शिष्यगण ही वाढले.

या शिष्यामध्ये रायबाबाग जवळील कटकभावी येथील नारायण माळी हा देखील होता. तो गेल्या काही वर्षापासून महाराजांच्या सेवेत असल्याने तो महाराजांना जास्त परिचित होता. नारायण माळी हा देखील या आश्रमातच गेल्या काही वर्षापासून राहयला होता. महाराजाच्या सानिध्यात राहून त्याने त्याचा विश्वास ही संपादन केला असल्याने तो जास्तच महाराजांना जवळचा वाट होता. त्याला महाराजांची बारीक सारीक गोष्ट माहिती होती. महाराज ही त्याला जवळचा मानत असल्याने त्याला ते मदत ही करीत होते. नारायण माळीची अडचण महाराजांना माहित होती. गेल्या काही महिन्यापूर्वी नारायण माळी याने महाराजांना भेटून आपली एक अडचण सांगितली. त्यावेळी नाही होय म्हणत महाराजांनी त्याला एक लाख रुपयांची मदत केली. नारायण याने महाराजांच्याकडून लाख रुपये घेऊन आपली अडचण काढली. त्यानंतर मात्र तो महाराजांना ती रक्कम परत देण्याचे नाव काढत नव्हता. त्याची अडचण काढत असताना महाराजांनी त्याला आश्रमातील कुंडीतील रक्कम दिली असल्याने त्याचेकडून ती रक्कम परत मिळविणे त्यांना क्रमप्राप्त होते. म्हणून ते त्याला ती रक्कम मला वेळेत परत कर म्हणून सांगत होते. परंतु त्याच्या सांगण्याकडे नारायण माळी हा सोईस्कररित्या दुर्लक्ष करीत होता. ही गोष्ट महाराजाच्या लक्षात आल्यावर त्यांनी त्याला बोलावून सरळ मागाने सांगितले. तुला दिलेली रक्कम परत कर.ते पैसे लोकांचे

बातम्या

सोमवार दि. १७ जुलै २०२३ ते श्विवार दि. २३ जुलै २०२३

क्राईम संदिया

त्या दवेत गले. येथे ल्या वून त्या गणीने यांनी गांना ही नंच राज व्यायण क्रम परीत ला. नंतर मित्र उरुन ला. मात नेत्य यान जप बोर बंद वल्ला समजावून सागण्याचा प्रयत्न हा कला. परतु ता काहा त्या ऐकत नव्हती. या कारणातून घरात नेहमी भांडणे ही होऊ लागल होती.संतोष जाधव यांनी तर तिला अलिकडे दमच दिला होता. तु त त्याचा नाद सोडली नाहीस तर मी तुझे कॉलेजला जाणे देखील बंकरून टाकिन.श्रेयाच्या डोक्यात प्रेमाचे इतके खुळ बसले होते की त त्याच्यासाठी काही ही करायला तयार होती. ती त्या मुलाबरोबर पळू जायला ही तयार होती, परंतु अडचण इतकीच होती की तिचे व अद्याप बसत नव्हते.ती सध्या १७ वर्षाची होती. त्यामुळे तिल त्याच्याबरोबर पळून जाणे ही शक्य नव्हते. इकडे तर तिच्या आवडिलांनी तिच्या लग्नासाठी जोर लावला होता. मुलगीने पळून जावू लग्न करण्यापेक्षा आपण तिचे लवकर हात पिवळे केलेले बरे अस त्यांना वाटत होती. काही झाले तरी श्रेया लग्नाला तयार होत नव्हत ही तिच्या आई वडिलांची अडचण होती. त्यामुळे रोज सकाव संध्याकाळ वडिल आणि मुलगी याची या कारणातून भांडणे होती.त्यातच मागे एकदा श्रेयाने भांडणात आई वडिलांना धमकी दिल की, तुम्ही जर माझ्यावर जबरदस्ती केली तर मी विष खावू मरेन.त्यामुळे ते ही घाबरले होते. तिने जो मुलगा पंसत केला होता तो मुलगा तिच्या आई वडिलांना पंसत नव्हता. त्यामुळे लग्नाला श्रेय तयार होत नव्हती.तिचा त्या मुलाबरोबर लग्न करण्याचा हट्ट होता. त हट्ट तिचे आई वडिल पुर्ण करू शकत नव्हते. आपल्या आई वडिलांच आपल्या प्रेमाला होणारा विरोध लक्षात घेऊन श्रेयाने पळून जाण्याच विचार केला पण वयाचे बंधन येत असल्याने तो विचार बदलला त्यामुळे वडिल संतोष जाधव यांनी परत तिला दाखवायला सुरुवात केली. गेल्या महिन्यात तिला एक स्थळ आले. ते स्थळ ही तिच्या आई वडिलांना पंसत होते. पण नेहमी प्रमाणे श्रेयाने या ही स्थळाल नकार दिला. त्यामुळे वडिलाच्या बरोबर तिचा या कारणातून रोभांडणे होऊ लागली.

शानवार दि.१ जुल २०२३ राजा रात्रा वाडल सताष जाधव ह पाठवून दिला. अरबाज याचा खून कुणा आण काणत्या करणसाठा दारुच्या नशेत घराकडे आले.त्यावेळी त्याची बायको बाहेरच्या केला याचा तपास पोलीस करीत असताना मयत अरबाज याचा खोलीत बसली होती.नवरा दारु पिऊन आल्याचे तिने ओळखले. मोबाईल फोन त्यांनी चेक केला. त्याच्या मोबाईलवर गुरुवार दि.१३ जुलै रोजी संध्याकाळी सातच्या सुमारास हुचेनहड्ही येथील प्रशांत वडुर याचा फोन आल्याचे दिसून आले. प्रशांत याचा शोध घ्यायला पोलीसांनी सुरुवात केली. तो गावात नव्हता. त्याचा मोबाईल ही स्विच ऑफ लागत होता. शुक्रवार दुपार नंतर त्याचा मोबाईल चालू असल्याचे पोलीसांच्या लक्षत आल्यावर त्याचे लोकेशन पोलीसांनी काढले असता ते बेळगावी शहरात दाखवत होते. बडगाव परिसरात त्याचे मोबाईल लोकेशन दाखवत असल्याने तो लपून बसलेल्या ठिकाणी पोलीसांनी सापाळा रचून त्याला तेथून ताब्यात घेतले. त्याला बडगाव पोलीस स्टेशनला आणून त्याचेकडे या घटनेची चौकशी केली असता त्याने प्रसाद कळवेकर याचे नाव पोलीसांना संगून तो कुठे लपून बसला आहे याची माहिती त्यांना दिली.त्याने दिलेल्या माहितीवरून पोलीसांनी प्रसाद याला देखील तो लपून बसलेल्या ठिकाणाहून ताब्यात घेतले. त्या दोघांनी पोलीसांना अरबाज याच्या खूनाविषयी जी माहिती दिली ती अशी. प्रसाद कळवेकर आणि अरबाज याची गेल्यावर्षी भांडणे झाली होती. त्या भांडणात अरबाज याने प्रसाद याला तुला मी सोडणार नाही अशी धमकी दिली होती. तो आपल्या संपविण्या आधी आपणच त्याला संपवले तर बरे होईल असे प्रसाद याला वाटले. तो त्याचा कायमाचा काटा काढण्याच्या विचारात होता. तो त्याचेवर डुख धरूनच असल्याने त्याला कसे संपवायचे याचा तो विचार करीत असताना प्रशांत वडुर याच्या मध्यस्थीने त्याने अरबाज याला दारु पिण्यासाठी बोलावून घेण्याचे ठरविले.त्यानुसार त्याने गुरुवार दि.१३ जुलै रोजी सायकांळी ७.३०च्या दरम्यान वडुर याला अरबाज याला फोन करून बोलावून घेण्यास सांगितले.हुचेनहड्ही येथील जैन कॉलेजच्या मागील बाजूस त्यांनी पार्टी करण्याचा बेत केला. प्रशांतने बोलवले म्हटल्यावर अरबाज याने घरात कोणाला काही न सांगता बाहेर पडला. कॉलेजच्या मोकळ्या मैदानातील मागील बाजूस तसा अंधार असल्याने तेथे ते तिघे ही रात्री ९च्या सुमारास दारुच्यी पार्टी कीरी बसले. दारुच्या एक एक पेंग ते तिघे ही आपल्या घासाखाली रिचवत असताना त्यांना नशा होत होती. तिघांना ही नशा चढली होती.त्यावेळी रागाच्या भरात प्रसाद याने मागील भांडणाचा विषय उकरून काढत तू मला सोडणार नाहीस असे म्हणाला होतास ना असे म्हणत आता मार बघु म्हणत अरबाज याला उकसावले. दारुच्या नशेत असणाऱ्यां अरबाज याने प्रसाद याच्या शर्टची कॉलर पकडली. त्याला शिव्या देत तुला मारूनच टाकतो म्हणत त्याच्या अंगावर धावून गेला.प्रसाद हा सावधच होता. त्याने त्याला ठोसा लावून खाली पाडले. त्यासरी प्रशांत याने त्याला मारहाण करीत लाथा बुक्का मारल्या. ते दोघे त्याला एकटे बघून मारहाण करीत असताना तो ओरडत होता. पण

मयत श्रेयाच्या बहिं किरण जाधव हिने दिलेल्या फिर्यादीवरून पोलीसांनी श्रेया संतोष जाधव (वय १७) हिच्या खून प्रकरणी तिचे वडिल संतोष जाधव (वय ४७) यांच्या विरोधात विटा पोलीस ठाण्यात भा.द.वी. कलम ३०२,३४ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्यांना मा.कोर्टासमोर उभे केले असता मा.कोर्टाने त्यांना चार दिवसाची पोलीस कोठडी सुनवाली. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी संतोष जाधव याच्याकडून गुन्हयात वापरलेला चाकू जप्त केला. या घटनेचा पुढील तपास स.पो.नि. प्रशांत चव्हाण हे करीत आहेत. प्रेमात आणि युद्धात सर्व काही माफ असते असे म्हणात पण कुणीच आपली चुक मान्य करून उदार मनाने प्रेमाला स्विकारत नाहीत. काही ना काही सांगून प्रेमाला विरोध हा होत असतो नेमकी तिच गोष्ट श्रेया आणि तिच्या वडिलाबाबत झाली या विरोधातूनच वडिलांनी १७ वर्षीय मुलीचा खून केल्याची दुर्देवी घटना घडली.

धमकीमळे दोघांमध्ये वाढ वाढला

दसव्या कॉलेजमध्ये पदवीचे शिक्षण घेत असल्याने हे

पुसं-चा पालायनवय पद्धतीच वर्त असल्यान ही ताप हा गावातून कॉलेजला एकाच बसमधून येत जात असल्याने त्यातून त्याची ओळख वाढली. हलीचे तरुण कॉलेजचे शिक्षण घेत असताना त्यांना इतर ही नाद असतात. त्याप्रमाणे या तिघांना ही बिआर पिण्याचा नाद होता. त्यासाठी ते पार्टी करीत होते. पार्टीत एकमेकांशी वाद विवाद हा होत होता. मागील वर्षी प्रसाद आणि अरबाज याचेत वाद झाला होता. दारूची पार्टी रंगात आली असताना प्रसाद याने कशाच्या तरी कारणातून शिवीगळ केली होती. त्यावेळी अरबाज याने त्याला मी तुला सोडणार नाही. तुला मारूनच टाकतो अशी धमकी दिली होती.

भावाला त्याचे नातहो नाही दिसल...

च्या ही आहे. या घटनेमुळे परिसरात मोठी खलबळ उडाली आहे. याप्रकरणी पिशोर पोलीस ठाण्यात मयताच्या पत्तीने दिलेल्या फिर्यादीवरून नंदू गायकवाड विरुद्ध हत्येचा गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. पोलिसांकडून आरोपीचा शोध सुरु आहे. या घटनेमुळे छत्रपती संभाजीनगर हादरलं आहे.

तीन तिघाडा काम बिघाडा!

म हाराष्ट्रात पुन्हा एकदा तीन पक्षाची सत्ता आली आहे. यापूर्वी शिवसेना राष्ट्रवादी आणि कॉग्रेस अशा तीन पक्षांच्या महाविकास आघाडीची सत्ता होती. परंतु भाजपाने अगोदर शिवसेनेत फूट पाडली आणि त्यानंतर वर्षभराने राष्ट्रवादीत फूट पाडून तीन पक्षांचे सरकार स्थापन केले. परंतु आपल्याकडे एक म्हण आहे की तीन तिघाडा काम बिघाडा त्याचाच प्रत्यय महाराष्ट्राच्या राजकारणात यायला लागलाय. म्हणजे मागच्या वेळेला तीन पक्षाचे सरकार होते आणि आताही तीन पक्षांचे सरकार आहे. पण आजवरचा इतिहास पाहता आघाडीची सरकारे फार काळ टिकत नाही. सध्या महाराष्ट्रात शिवसेने मधले फूटीर, राष्ट्रवादी मधले फूटीर, भाजपा यांचे महायुतीचे जे सरकार सत्तेवर आलेले आहे, त्याला फारसे भविष्य नाही. कारण पुढील वर्ष भरात विधानसभेच्या निवडणुका आहेत आणि या निवडणुकांमध्ये या तिन्ही पक्षांना काहीही भवितव्य नाही. शिवसेना-राष्ट्रवादी फोडल्यामुळे भाजपावर महाराष्ट्रातल्या जनतेचा प्रचंड राग आहे, तर दुसरीकडे शिवसेनेतले फुटीर आणि राष्ट्रवादीतले फुटीर यांनाही महाराष्ट्रातील जनता धडा शिकवणार आहे. अशा परिस्थितीत महायुतीच्या सरकारमधील तीन पक्षांना सात-आठ महिन्यासाठी का होईना जी सत्ता मिळाली आहे. त्या सत्तेचा उपयोग करून मिळेल इतका पैसा कमवायचा ही भूमिका सध्या सत्तेतल्या पक्षाची आहे. त्यामुळे अशा लोकांच्या हातून जनतेचे भले होईल यावर कुणाचाही विश्वास नाही. पण अशा त-हेने दुसऱ्यांचे पक्ष फोडून सत्ता स्थापन करणे लोकशाहीच्या दृष्टीने खूप घातक आहे. त्यामुळे फुटीर राष्ट्रवादीतले असो की शिवसेनेतले लोकांनी निवडणुकीत त्यांना धडा शिकवायला हवा. कारण प्रत्येक वेळेला जर असं व्हायला लागलं तर या देशातील लोकशाही कशी टिकेल असे प्रकार म्हणजे मतदारांचा सरळ सरळ विश्वासघात आहे. यामुळे आपला विश्वासघात करणाऱ्या राजकीय पुढाऱ्यांना धडा शिकवणे हेच आता या देशातील मतदारांचे आद्यकर्तव्य आहे. उद्या समजा विधानसभेच्या निवडणुकीत एखाद्या पक्षाला पूर्ण बहुमत मिळालं आणि त्यांचे सरकार सत्तेत आलं तर ते सरकार पाडण्यासाठी पैशाचे किंवा मंत्रीपदाचे आमिष दाखवून आमदार फोडले जातील, त्यानंतर वर्ष सहा महिन्यांनी दुसऱ्या पक्षाचा सरकार येईल. पण हे असं किती दिवस चालणार. पुन्हा पुन्हा निवडणुका पुन्हा पुन्हा तेच लोक पुन्हा पुन्हा तेच गद्दार आणि पुन्हा पुन्हा त्यांना निवडण

धायक. यापर जाता मतदाराने गोपनीयांने पिंडार करून व्हाचा आवश्यकता आहे. राहता राहिला सवाल सध्याच्या महायुतीच्या सरकाराचा तर हे सरकार फार काळ टिकेल असं वाटत नाही कारण या सरकाराचा पायाच मुळात चुकीच्या आणि विश्वासघातावर आधारलेला आहे. कोणत्याही सरकारला पक्षांतराच्या विरोधात जर कठोर भूमिका घ्यायची असेल तसर्वात प्रथम पक्षांतर विरोधी कायदा अधिक कठोर करायल हवा. पक्षांतर विरोधी कायद्यात मतदारांच्या भूमिकेला महत्त्वात स्थान मिळायला हवे. कारण निवडणुकीत मतदार हा महत्त्वाच्या घटक आहे. जर त्याचा विश्वासघात करून कोणी पक्षांतर करी असेल तर त्या पक्षांतराला दूर थर्ड च्या मेजॉरिटीचे संरक्षण असता नये, तर पक्षांतर करण्याच्याचे तात्काळ सदस्यत्व राख्याला हवे. इतकेच नव्हे तर त्याला पुढील बारा वर्षांपर्यंत निवडणूक लढवण्यास किंवा मतदान करण्यासही मज्जा करायला हवा. तरच आयराम गयाराम यांचे पक्षांतर थांबै आणि या देशातील कोणत्याही पक्षाचे सरकार असो ते स्थिर राहील. कारण पैसा आणि सत्तेच्या बदल्यात पक्षांतर करण्याचे कोणाची हिम्मतच होणार नाही. आज पक्षांतर करून सत्तेबसलेले जे शिवसेनेतले फुटीर आहेत त्यांना जनतेचा एक प्रश्न आहे की महाविकास आघाडीच्या सरकारमध्ये असताना तुम्हांना सांगत होता की राष्ट्रवादी बरोबर युती केल्यामुळे आमंत्रित शिवसेना सोडली. तसेच आघाडी सरकारमध्ये अर्थमंत्री म्हणून निधी वाटपात अजित पवार पक्षपात करीत असत याच बहुसंख्य आमदारांना राग होता. म्हणून त्यांनी महाविकास आघाडीतून बाहेर पडण्याचा निर्णय घेतला. पण हे जर खाली असेल तर मग आता ते अजित दादांच्या मांडीला मांडी लावून कसे काय बसले. अजित दादांमध्ये असा कोणता मोठा बदल झाला की त्यामुळे या लोकांनी अजित दादा बरोबर जुळवू घेतले. याचे एकच उत्तर आहे ते जेव्हा पक्ष सोडताना कारण सांगत होते ते खोटे होते. त्यांना फक्त आणि फक्त पैसा आणि सत्ता पाहिजे होती. म्हणून ते शिवसेना सोडून भाजपासोबत सत्तेत गेले. पण अजित पवार यांनी जेव्हा राष्ट्रवादी फोडून भाजपासोबत संधान बांधले तेव्हा मात्र शिवसेनेतले फुटी तोंडावर आपटले. आता मतदारांना तोंड दाखवायची त्यांना

जागा राहिला भावा. जरापळा येणाऱ्या निषड्युपाता नवादर त्यांना त्यांची जागा दाखवल्याशिवाय राहणार नाही. कारण लोकांना प्रत्येक वेळी फसवता येत नाही आणि आता लोकही काही अज्ञानी राहिलेले नाहीत. महाराष्ट्राच्या राजकारणात गेल्या वर्षभरात जे काही घडले आहे त्याची लोकांच्या मनात चीड आहे. शिंदे आणि त्यांचे फुटीर साथीदार सांगत होते की राष्ट्रवादीमुळे आम्ही शिवसेनेतून बाहेर पडलो, पण नियतीने पुन्हा त्यांना राष्ट्रवादीसोबत बसायला लावले आणि ते तोंडवर आपटले. आज त्यांची स्थिती धोबी का कुत्ता घर का ना घाट का अशी झालेली आहे. कारण अजित पवारांनी भाजपासोबत संधान बांधताना अर्थ खात्यासह सगळी महत्त्वाची खाती पळवलीत. त्यामुळे शिंदे गटाच्या हाती काय राहिले बाबाजीचा घंटा? शिंदे गटाच्या नाराजीला आज महाराष्ट्राच्या राजकारणात आणि खास करून भाजपच्या लेखी कवडीची ही किंमत राहिलेली नाही. कारण आज ना उद्या अजित पवार मुख्यमंत्री पद मिळवणारच ही काळा दगडावरची रेष आहे. अशावेळी शिंदेने काय करणार आहेत. त्यांचे हात दगडाखाली आहेत. इकडे आड आणि तिकडे विहीर अशी त्यांची अवस्था झाली आहे. आज परिस्थिती अशी आहे की ते भाजपची साथ सोडू शकत नाही आणि शिवसेनेत परतीचे दोर कापलेले आहेत. कारण उद्धव ठाकरेंनी भलेही त्यांना पुन्हा पक्षात घेण्याचा प्रयत्न केला, तरी शिवसैनिकांना ते मान्य होणार नाही ही वस्तुस्थिती शिंदेच्या ही लक्षात आलेली आहे. त्यामुळे आता महायुतीच्या सरकारमध्ये तोंड दाबून बुकव्याचा मार सहन करण्याशिवाय त्यांच्या हाती काहीही राहिलेले नाही. शिंदे गटाने केलेल्या गद्दारीची नियतीने त्यांना दिलेली ही फार मोठी शिक्षा आहे, जर त्यांनी महायुतीमध्ये उठाव करण्याचा प्रयत्न केला, तर भाजपवाले त्यांची संपूर्ण राजकीय कारकीर्द उद्धवस्त करून टाकतील. त्यामुळे आता महायुतीत गुलामासारखे रहा आणि पदरी पडेल त्यात गोड म्हणून एक एक दिवस ढकला. राहता राहिला सवाल अजित पवार यांचा तर अजित पवार यांचाही भाजपवाले कधी गेम करतील हे त्यांना कळणार नाही. कारण या महाराष्ट्रात बामणीकाव्याने भल्याभल्यांना दगा दिलेला आहे. त्यामुळे अजित पवार त्यांच्या लेखी किस झाड की पती आहे. भाजपचे

इतर मागासवगाय युवक आण युवतीना उघोजक होण्यासाठी महामंडळाचा पुढाकार!

म हाराटू रोज्य ह नहमाच कल्याणकरा योजना सुरु करण्यात आण त्या राबविण्यात अप्रेसर आहे. शेवटच्या माणसाचे कल्याण हे उद्देश ठेवून शासन काम करते. काही वर्षापूर्वी इतर मागासवर्गीय समाजाच्या उन्नतीसाठी नवीन मंत्रालय सुरु केले, महामंडळी सुरु केले. त्या महामंडळाच्या वरीने युवक-युवतींना व्यवसायीक, उद्योजक होण्यासाठी प्रोत्साहन देण्यासाठी योजना सुरु केल्या. त्या सर्व सामान्यांना कठाव्यात म्हणून म्हणून ही माहिती देत आहेत.

बीजभांडवल योजना : बीजभांडवल योजना राष्ट्रीयकृत बँका व जिल्हा अभ्यासक्रम: आरोग्य विज्ञान, आमचात्रका, व्यावसायाक व व्यवस्थापन कृषी, अन्नप्रक्रीया व पशुविज्ञान, परदेशी अभ्यासक्रम: आरोग्य विज्ञान अभियांत्रिकी, व्यावसायीक व व्यवस्थापन बँकेने उपलब्ध करून दिलेल्स कर्जामध्ये फक्त शैक्षणिक शुल्क, पुस्तके व साहीत्य खरेदीचा सामावेश राहील परदेशी अभ्यासक्रमांसाठी टड (Quacquarelli Symonds) रॅंकिंग / गुणवत्त निकषांनुसार संस्थेचे स्थान २०० पेक्षा आतील. परदेशी अभ्यासक्रमाकरीता पायी परिक्षा GRE (Graduate Record, TOEFL (Test of English as a Foreign Language) परीक्षा उत्तीर्ण.

पाणीनाडुल दाखणा : पाणीनाडुल दाखणा राष्ट्रविवृत येता या जराहा मध्यवर्ती बँकांच्या माध्यमातुन राबवीप्रयात येते. यात महामंडळाचे कर्ज २० टके बँकेचे कर्ज ७५ टके व लाभार्थीचा सहभाग ५ टके असतो. कर्ज सहभागांची रकम बँकेने एकुण मंजुर केलेल्या कर्ज रकमेवर असते. कर्ज रकम मर्यादा रु.५ लक्ष. कर्ज फेडीची कालामर्यादा ५ वर्षे. व्याजदर महामंडळाच्या सहभाग रकमेवर ६ टके व बँकेच्या सहभाग रकमेवर प्रचलीत बँक व्याज दरानुसार. कुटुंबाची वार्षीक उत्पन्न मर्यादा रु.१ लक्ष पर्यंत. अर्जदाराचे वय १८ ते ५० वर्षे.

शेत कर्ज घेण्याचा : शेत कर्ज योन्हा प्रदापांतन्यासाठी प्रदत्तायात रेते. कर्ज दाखल्यासोबत सक्षम अधिकाऱ्याने अर्जदार प्रगत गटात मोडत नसल्याबाबतच्च प्राप्तप्राप्तनंत्या प्राश्यांकित असी. जातीने प्राप्तप्राप्त शिंगांकिते प्राप्तप्राप्त मन-

थेट कर्ज योजना : थेट कर्ज योजना महामंडळामाफत राबवण्यात येते. कर्ज मर्यादा रु. १ लक्ष. अर्जदाराचा सिबील स्कोअर किमान ५०० इतका असावा. वय १८ ते ५५ वर्षे. परत पफेडीचा कालावधी ४ वर्षे. नियमित कर्ज परतपफेड करणाऱ्या लाभार्थीना व्याज आकारले जाणार नाही. (हप्ता मासीक रु. २०८५) तथापी थकित कर्ज रकमेवर ४ टके व्याज आकारण्यात येते. कुटुंबाची वार्षीक उत्पन्न मर्यादा रु. १ लक्ष पर्यंत.

त्रैंगिक कर्ज दाता प्रयोजना सेवना : दाता सेवना त्रैंगिक प्रयोजन

वैयक्तीक कर्ज व्याज परतावा योजना : सदर योजना बँक मापफेत राबवीण्यात येते. कर्ज मर्यादा रु.१० लक्ष. महामंडळाच्या वेबपोर्टल, संगणक प्रणालीवर नोंदणी अनिवार्य. कुटुंबाची वार्षीक उत्पन्न मर्यादा रु.८ लक्ष पर्यंत. कर्ज परतपेंडीचा कालावधी बँक निकाशानुसार. कर्ज रकमेचे हसे नियमित भरल्यास व्याज परतावा रकम महामंडळ नियमानुसार लाभार्थीच्या आधार लिंक खात्यात दरमहा जमा करण्यात येईल. पात्र लाभार्थीस एल.ओ.आय.(Letter Of Intent) दिले जाईल. त्याआधारे बँकेकडून कर्ज मंजूर करून घ्यावे लागेल.

गट व्याज परतावा योजना : गट व्याज परतावा योजना बँकेमार्फत राबविण्यात येते. महामंडळाच्या निकषानुसार विहीत केलेल्या वार्षिक उत्पन्न मयर्दिंतील बचतगट भागीदारी, सहकारी संस्था शासन प्रमाणीत. कर्ज मर्यादा रु.१० लक्ष ते ५० लक्ष. महामंडळाच्या वेबपोर्टल, संगणक प्रणालीवर नोंदणी अनिवार्य. गटातील सर्व लाभार्थीचे खाते आधार लिंक असणे अनिवार्य. गटातील लाभार्थीचे वय १८ ते ४५ वर्षे. गटातील भागीदारांचे खाते किमान रु. ५०० कोटींच्यावर ठेवी असलेल्या व कोअर बँकींग सिस्टीम असलेल्या राष्ट्रीयकृत, शेड्युल्ड बँकेत खाते असावे. गटातील सदस्यांची यापुर्वी महामंडळाच्या वा इतर महामंडळाच्या कोणत्याही योजनांचा लाभ घेतलेला नसावा. गटातील सर्व सदस्यांचा सिबील स्कोअर किमान ५०० असावा. कर्ज परतफेडीचा कालावधी ५ वर्षे वा कर्ज कालावधी यापैकी जो कालावधी कमी असेल तो. कर्ज रकमेचे हमे नियमित भरल्यास व्याज परतावा रकम महामंडळ नियमानुसार लाभार्थीच्या आधार लिंक खात्यात दरमहा जमा करण्यात येईल. पात्र गटास एल.ओ.आय. दिले जाईल. त्या आधारे बँकेकडुन कर्ज मंजुर करून घ्यावे लागेल.

शैक्षणिक कर्ज व्याज प्रतीकावा योजना : शैक्षणिक कर्ज व्याज प्रतीकावा योजना बँकेमापर्फेट राबवण्यात येते. बँक कर्ज रकमेवरील व्याज प्रतीकावा. देशांतर्गत व परदेशी उच्च शिक्षणासाठी रु.१० लक्ष व २० लक्ष पर्यंत अनुक्रमे. विद्यार्थ्यांचे वय १७ ते ३० वर्षे. अर्जदाराची कौटुंबीक वार्षीक उत्पन्न मर्यादा रु.८ लक्ष. अर्जदार १२ वी ६० टके गुणांसह उत्तीर्ण असावा. देशांतर्गत अभ्यासक्रम महामंडळामार्फत निवडण्यात येईल. महामंडळाने निवड केलेल्या अभ्यासक्रमातुन उमेदवारास त्याच्या कल चाचणीच्या आधाराव अभ्यासक्रमाच निवड करता येईल. स्किल इंडीया पोर्टलवर नोंदणी केलेल्या प्रशिक्षण संस्थेमार्फत प्रशिक्षण देण्यात येईल. संपुर्ण प्रशिक्षण महामंडळामार्फत देण्या येईल. प्रशिक्षणादरम्यान दैनंदिन हजेरी अनिवार्य राहील.

मागास समुदायाचा पारंस्थता बदलण्यासाठी शिक्षणाची भूमिका महत्वाची -राष्ट्रपती मुर्मू

महत्त्वाची आहे. महाविद्यालय बाह्य असलेल्या विद्यार्थ्यांमध्ये या विद्यापीठाच्या माध्यमातून शिक्षणाची गोडी निर्माण करणे आवश्यक असल्याचेही त्यांनी सांगितले.

केंद्रीय मंत्री श्री. गडकरी म्हणाले की, गडचिरोली जिल्हा मागास, दुर्गम आहे. याचे कारण पायाभूत सुविधांचा अभाव होता. मात्र आता रस्ते, उद्योग, शिक्षण, आरोग्य आदी सुविधा मोळ्या प्रमाणावर उपलब्ध झाल्या आहेत. उपमुख्यमंत्री व वनमंत्री यांनी या जिल्ह्यासाठी अनेक कामे मंजूर केली आहेत. रेल्वे, विमानतळ, लोहप्रकल्प यामुळे येथे गुंतवणूक वाढणार आहे. या सर्व प्रक्रियेत गोंडवाना विद्यापीठाची भूमिका महत्त्वाची असल्याचे ते म्हणाले. उपमुख्यमंत्री श्री. फडणवीस म्हणाले की, गोंडवाना विद्यापीठाच्या दीक्षांत कार्यक्रमासाठी येथे येऊन राष्ट्रपती महोदयांनी गडचिरोली जिल्ह्याचा सन्मान वाढविला आहे. गडचिरोली जिल्हा हा जल, जंगल, जमीन आणि खनिज संपत्तीने समृद्ध आहे. या जिल्ह्यामध्ये उत्कृष्ट प्रकारचे लोहखनिज असून २० हजार कोटींची गुंतवणूक येथे होत आहे. या जिल्ह्याच्या विकासात गोंडवाना विद्यापीठाचेही योगदान महत्त्वाचे आहे. राज्य सरकार विद्यापीठासाठी जमीन तसेच निधीची कमतरता कधीही पदू देणार नाही. गडचिरोलीत वैद्यकीय महाविद्यालय, विमानतळ, रेल्वे आदी सुविधा निर्माण करण्यासाठी राज्य सरकार प्रयत्न करीत आहे. या माध्यमातून येथे रोजगार निर्मिती होण्यास मदत होईल. गडचिरोली जिल्ह्याची आदिवासी संस्कृती ही आपला एक समृद्ध वारसा आहे. या विद्यापीठाच्या माध्यमातून या संस्कृतीचे जेतन होऊन ती आणखी विकसित होईल. या जिल्ह्यातील नक्षलाबादी चळवळ संपूर्णत येत आहे. येथील नागरिक आता मुख्य प्रवाहात येऊन जिल्ह्याच्या विकासाला हातभार लावत आहे, असेही ते म्हणाले. प्रारंभी राज्यपाल श्री. बैस यांनी राष्ट्रपतींचे स्वागत केले. राष्ट्रपतींच्या हस्ते अमित रामरतन गोहने (मानव विज्ञान विद्याशाखा), अर्पिता पुरुषोत्तम ठोंबरे (वाणिज्य व व्यवस्थापन विद्याशाखा), लोकेश श्रीराम हलामी व सदाफ नफीस अहमद अन्सारी (विज्ञान व तंत्रज्ञान विद्याशाखा), संतोष प्रकाश शिंदे (आंतरराष्ट्रीय विज्ञान विद्याशाखा) यांना सुवर्णपदक, तर सारिका बाबूराव मंथनवार यांना शिक्षणशास्त्र या विषयात आचार्य पदवी प्रदान करण्यात आली.

